

NA PRULAH SO ZBIRALI KNJIGE

Darilo pobrateni KS

Ko so lani predstavniki krajevnih skupnosti Prule in Šentruperta podpisali listino o pobratenju, so se zavezali, da sodelovanje ne bo ostalo le na papirju. Že lani so krajan Prul obiskali Šentrupert, kulturni delavci, prav tako krajan Prul pa so ob otvoritvi tamkajšnje šole pripravili uspelo prireditev.

V tednu otroka sta šolska skupnost in pionirski odred osnovne šole Prule poskrbela za zbiranje knjig, namenjenih novi osnovni šoli v pobrateni krajevni skupnosti Šentrupert. Kljub slabemu vremenu

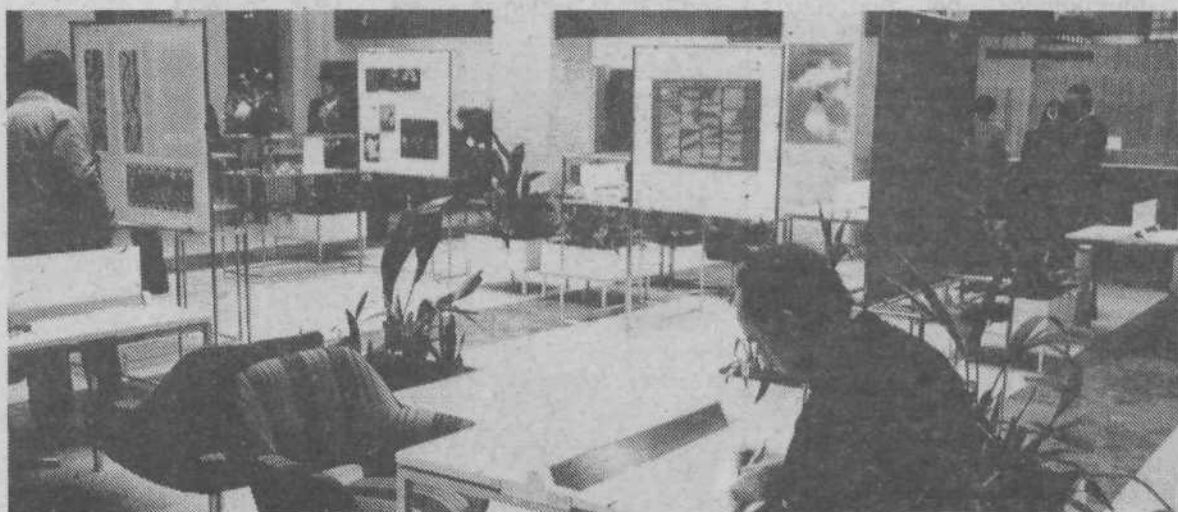
je okrog trideset pionirjev dobro opravilo nalogo, izredno pa so se izkazali tudi krajan. Z letaki so jih sicer obvestili o tej nekoliko nenavadni, a zato še toliko bolj pristržni akciji, in enem od načinov sodelovanja s pobrateno krajevno skupnostjo, vendar na krajevni skupnosti niso pričakovali takega odziva.

V dveh urah, kolikor je trajala zbiralna akcija, so pionirji v prostore krajevnih skupnosti prinesli prek tisoč tristo knjig. Med njimi je bilo nekaj takih, ki niso bile najbolj primerne za šolsko knjižnico ali

pa so bile pisane v tujih jezikih, zato so jih prodali v antikvariatu.

Z denarjem za prodane knjige so kupili nove. Pri izbiri jim je pomagal Ivan Minatti, prav tako krajan Prul in sodelavec Mladinske knjige.

Podarjene knjige so že v Šentrupertu, na Prulah pa bodo v kratkem pripravili predavanje z diapozitivi o pobrateni krajevni skupnosti, ki se ga bodo lahko udeležili predvsem tisti krajan, ki doslej še niso imeli priložnosti obiskati Šentruperta.

Mladi o sebi in svojem okolju

Gospodarska banka Ljubljana že sedemnajst let razpisuje medšolska tekmovanja mladih likovnih ustvarjalcev in literatov osnovnih šol. Kasneje so akcijo razširili še na vzgojnovarstvene ustanove in srednje šole. Na letošnji natečaj je prispelo sto osemnajst literarnih del, sto dvanaest fotografij ter kar petsto likovnih del. Tema letošnjega natečaja je bila poljubna, mladi ustvarjalci pa so v svojih izpovedih zajeli mnoge poglede na svet, ki jih obdaja. Iz množice prispelih del je posebna komisija izbrala najboljša, petnajstim ustvarjalcem pa so izročili tudi nagrade. Z otvoritvijo razstave nagrajenih del medšolskega tekmovanja pa je banka približala dela tudi širšemu krogu. Takšna tekmovanja pa spodbujajo mladega človeka ne le h kreativnemu in umetniškemu delu, marveč tudi k razmišljanju o sebi, svojih vrstnikih in okolju v katerem živi.

Foto in tekst: IGOR KREVL

V krajevni skupnosti Kolodvor so 16. oktobra slavnostno odprli novo otroško igrišče ob Resljevi cesti. V tej krajevni skupnosti si že vrsto let prizadevajo, da bi uredili več primernih igrišč za najmlajše, v mednarodnem letu otroka pa so se te naloge lotili še bolj zavzeto in načrtno. Krajevna skupnost, Komunalna skupnost in Skupnost otroškega varstva so zagotovile sredstva, in poleg že omenjenega otroškega igrišča urejajo igrišče tudi v Moša Pijadejevi ulici. Tudi malčki, ki živijo v Čigaletovi 11 in Trdinovi 5 in 7 ter seveda tisti iz sosednjih hiš, se bodo kmalu lahko pričeli igrati na dokončno urejenih novih igriščih, ki jim za enkrat manjkajo igrala, svetilke in podobno.

(Foto: Lado Čuk)

VARSTVO OKOLJA V KRAJEVNI SKUPNOSTI POLJANE

Kako do prijetnejše okolice

Varstvo okolja je v Ljubljani pereč problem. Reševanja te, vedno bolj aktualne problematike, se lotevamo na najrazličnejše načine. Komisija za varstvo okolja v krajevni skupnosti Poljane je pred nedavnim izdala v 50 izvodih posebno knjižico, če jo lahko tako imenujemo, saj gre za na fotokopirni stroj prekopiran tekst in fotografije, kjer je predsednica te komisije, Vlasta Svetina, sicer diplomirana arhitektka, zbrala nekaj najbolj očitnih primerov pravilnega in nepravilnega reševanja vprašanja varstva okolja v tej krajevni skupnosti. Ta knjižica je bila tudi povod za pogovor z Vlasto Svetino.

– Zakaj ste se pravzaprav lotili tega dela?

»Vzrok je preprost. Stanujem v krajevni skupnosti Poljane, tu sem odrasla, poleg tega pa sem še arhitektka. Če vse skupaj združimo, je pravzaprav razumljivo, da poznam vsaj nekatere primere dobrega in slabega varstva okolja naše krajevnih skupnosti. Bodejo me, saj bi lahko večino slabih dosežanj rešitev z majhnimi stroški popravili, življenje bi postalo v našem ožjem okolju prijetnejše. Poleg tega so Poljane zelo kvaliteten predel Ljubljane in kot tak zelo občutljiv na kakršnekoli spremembe. Mejmimo na eni strani na Ljubljano, na drugi strani na Grad, so pa tudi izrazito stanovanjski predel, kateremu poseben prizvok daje še šolski center s svojimi posebnostmi.«

– In kakšne koristi pričakujete od te knjižice?

»Materialnih prav gotovo ne, saj je v knjižico vloženo nekaj mesecev trdega dela, ves fotografski material sem izdelala na lastne stroške, edini povrnjeni strošek je razmnoževanje te knjižice, ki ga je pokrila krajevna skupnost.

Po drugi strani pa pričakujem, da bo knjižica dobra osnova za načrtovanje v posameznih hišnih svetih, za nadaljnje varstvo okolja v naši krajevni skupnosti. Komisija je knjižico sprejela, tudi sicer so odmevi le pozitivni. Ne ponuja sicer konkretnih rešitev, pač pa so v njej zajeti predvsem negativni primeri vpliva posameznih rešitev na okolje, nekaj pa je tudi pozitivnih rešitev. Vsi ti primeri naj bi služili predvsem osveščanju naših krajanov kako zavarova-

vati okolje Poljan, to pa po drugi strani pomeni prijetnejše bivanje v tem okolju.«

– Se lahko malce pomudi-va pri nekaterih značilnih primerih?

»So primeri, katere ne moremo rešiti sami Poljančani. To je problem parkiranja. Naše ulice, kljub temu, da so praviloma ozke, so zaparkirane na obeh straneh. Obenem pa je garažna hiša na Ambroževem trgu prodana za prave garaže in tako dopoldan, ko je parkirna gneča največja, praviloma napol prazne, saj je večina lastnikov, ki so sicer naši krajan, zaposlenih zunaj naše krajevnih skupnosti, in se na delo odpeljejo z avtomobili. Zakaj ne bi praznih boksov uporabili za dopoldansko parkiranje, čemur je bila hiša ob nastanku tudi namenjena? Kajti v naši KS nimamo primernih prostorov za parkiranje, imamo pa osrednjo ljubljansko tržnico in tako tudi velik promet.

Drug primer so prehodi skozi hišo na Ambroževem trgu. Nekaj so jih, kljub odporu stanovalcev, zagradili za mesarijo. Zaradi širjenja šolskega centra prihaja v sedanjih prehodih do nepopisne gneče.

Pa vzemimo pod povečevalnik sam šolski center. Namesto da bi ga uredili

»Primeri slabega varstva okolja naše krajevnih skupnosti me bodejo...«, pravi Vlasta Svetina.

enotno, vsaka šola skuša urediti svoj del.

Nekatere ceste, kjer zdaj vozijo avtomobili, čeprav to ni potrebno, bi lahko uredili v prijetne površine za sprehod, športno razvedrilo ipd. Pred spomenikom Toneta Tomšiča, kjer zdaj stojijo avtomobili, bi uredili prijetno počivališče. In še in še je takih primerov. Vse prevečkrat se stvari rešujejo parcialno, brez povezave z vsaj nekoliko širšo okolico, čeprav imajo nedvomno velik vpliv prav nanjo.«

– Pa se zavedamo vseh teh problemov?

»Vedno bolj, saj na lastni koži občutimo nepravilne rešitve. Vendar ta zavest prodira počasi. Vse prevečkrat jo prehitujejo neustrezne, pa čeprav še tako tehnično utemeljene rešitve. Premalo je, če na vse te probleme opozarjamo verbalno,

veliko večji učinek je, če na neustrezne in seveda ustrezne rešitve opozorimo s pisano besedo in fotografijo. To je bil tudi edini namen moje knjižice.«

– Petdeset izvodov je verjetno premalo, da bi pokrili potrebe?

»Seveda, trudimo se, da bi prišli do denarja, da bi naredili vsaj toliko izvodov, da bi bili na razpolago vsem hišnim svetom in jim služili kot primer in spodbuda, da bi se lažje orientirali pri odločitvah, kako urediti lastno »mini« okolje oziroma sodelovali pri odločitvah, ki na to okolje vplivajo.«

Poljanski primer verjetno ni vzorčen. Predvsem zato, ker je pač težko dobiti strokovnjaka, ki bi bil pripravljen brez ustreznega denarnega povračila vložiti toliko dela in sredstev v delo, katerega namen je izboljšati naše okolje. Vsekakor pa je to primer, ki bi mu morali slediti, čeprav v morda drugačni obliki, saj vprašanja mestnega okolja postajajo čedalje bolj pereča. Vsekakor pa mnoga teh vprašanj niso tako nerešljiva, kot se zdijo na prvi pogled, niti ne zahteva njihova rešitev velikih finančnih sredstev. Vsekakor pa velja ugotovitev, ki jo je tovarišica Svetinova večkrat poudarila, da se moramo pričeti zavedati vpliva okolja na lastno življenje in že vnaprej predvideti ustreznejše rešitve posameznih vprašanj.

M. PIRJEVEC